# Nadal - Sagrada Familia

Per Administrador el dg., 28/12/2008 - 09:00

Gen 15, 1-6; 21,1-3
He 11,8.11-12.17-19
Lc 2,22-40

**No perdem el temps!**En aquest dia hi ha el perill d'entretenir-se en parlar de la **suposada crisi de la vida de família**, dels matrimonis trencats, dels diversos tipus de família, de la violència domèstica, de la claudicació per part dels pares de la seva tasca primordial educadora dels fills. Crec que això cal reservar-ho per a fòrums, per taules rodones, estudis sociològics, conferències i per polèmiques, massa sovint d'interès polític. A nosaltres ens toca, com escau en aquest temps de Nadal, contemplar la casa de Natzaret**Contemplem Natzaret**Per contemplar la casa de Natzaret ens agradaria conèixer detalls dels llargs anys viscuts per Jesús, Josep i Maria. És la curiositat innata a la nostra naturalesa. I l'evangeli ens diu ben poc. Però és que l'evangeli va a l' essencial, i no a les concrecions mediatitzades per la cultura del moment històric. **Les concrecions actuals les hem d'elaborar nosaltres**. És allò que Sant Ignasi sovint deia que els principis s'havien d'aplicar a llocs, temps i persones. Per això, també en els àmbits actuals, que s'han vingut a nomenar "escola de pares", d'entrada, es diu que no es busquin receptes sinó compartir experiències i vivències... i a cada llar segons les persones caldrà actuar d'una manera o altra.**Tres paraules, un procés**L'evangeli d'avui només utilitza tres paraules per explicar el procés de vida de la família de Natzaret**: creixement, fortalesa i enteniment**. "El noi creixia, es feia fort , era entenimentat..." Tres paraules que enteses amb tot el seu abast, unes inclouen les altres. En una paraula, vol dir que Jesús **s'anava fent persona** amb el desenvolupament de totes les seves positives capacitats. La persona ha de estar sempre en continu creixement en les diverses facetes de la vida. L' autoritat dels pares i de les mares neix i es consolida en la mesura en què els guia el bé real dels fills i filles: en la mesura en què els ajuden fa er-los forts per superar les dificultats pròpies de cada edat, en la mesura en què els ajuden a ser assenyats per saber distingir el bé del mal. I en aquest procés d'educació dels fills, **els pares i les mares també se'n beneficien**. Estic segur que Josep i Maria també van créixer com a persones, es van fer més forts i més assenyats tot educant Jesús. **Vida de família, vida divina**Però si volem anar més a fons en la vida de família, hem d'arribar a fonamentar-la en la vida d'autèntic amor, no solament el que ve del sentiment, que de vegades pot enganya i trair, sinó l'amor que busca sempre l'autèntic bé de l'altre. El gran model és la vida de la família divina, la que viu de **l'amor del Pare, Fill i Esperit**. La vida de família humana ha de ser signe, encara que sempre serà molt imperfecte, de la vida divina, de Déu comunitat d'amor...de Déu "trinitat!". **Vida divina, família universal** Així, doncs, si la vida divina d'amor s'ha abocat a tota la humanitat, com aquest dies contemplem, l'amor de la vida de família ha d'abocar-se també més enllà de la llar i s'ha d'estendre a l'entorn, proper i llunyà. En paraules d'avui, **l'amor ha ser globalitzat** perquè ens devem a una família global, universal, la família dels fills i filles de Déu, germans i germanes de Jesús, el Fill en el que l Pare ha posat la seva complaença. És la família nombrosa promesa a Abraham, tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges del mar.L'amor que el Senyor ens comunica, per mitjà del pa i el vi de la taula familiar de l'eucaristia, ens ha de moure a aquest amor universal.

ETIQUETES
FAMÍLIA NATZARET CREIXEMENT AMOR VIDA DIVINA TRINITAT